

МАЛО ИСТОРИЈСКО ДРУШТВО – НОВИ САД

Едиција:

ЗЛОЧИНИ ОКУПАТОРА И ЊИХОВИХ ПОМАГАЧА У ВОЈВОДИНИ

Књига 8

До сада објављено:

Књига 1

Рација, III трети масовних злочина у Бачкој, (2009), Нови Сад:

Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад

Књига 2

Акција Виктора Томића и Покрећни преки суд у Срему 1942. – V трети масовних злочина у Срему, (2010), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад

Књига 3

Злочини окупатора и њихових помагача у Војводини против Јевреја, (2011), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад

Књига 4

Улазак мађарске војске у Бачку и Барању 1941.

(2011), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад

Књига 5

Животи, рад и држање домаћих Немаца (Фолксдојчера) пре рата, за време рата и за време окупације, (2012),

Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад

Књига 6

Почетак окупације и стварање НДХ

као и први месеци „државно-правног“ уређења, (2013),

Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад

Књига 7

Дейоршација, VII трети масовних злочина (Бачка и Барања) (2014),

Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад

У припреми:

Књига 9

Принудни рад, VIII трети масовних злочина (Бачка и Барања)

Књига 10

Злочини Антона Бауера у Срему

Штампање ове књиге омогућила је Градска управа за културу града Новог Сада. Објављивање књиге помогли су Транс-нафта а.д. Панчево, Милош Цвјетићанин и Ранко Таширевић.

**ЗЛОЧИНИ ОКУПАТОРА
И ЊИХОВИХ ПОМАГАЧА
У ВОЈВОДИНИ 1941–1944**

**II ГРУПА МАСОВНИХ ЗЛОЧИНА
(Бачка и Барања)**

„АРМИЈА“

Приредио др Драго Његован

Нови Сад, 2015.

ПОКРАЈИНСКА КОМИСИЈА ЗА УТВРЂИВАЊЕ ЗЛОЧИНА ОКУПАТОРА
И ЊИХОВИХ ПОМАГАЧА У ВОЈВОДИНИ

ЗЛОЧИНИ ОКУПАТОРА И ЊИХОВИХ ПОМАГАЧА У ВОЈВОДИНИ

II ГРУПА МАСОВНИХ ЗЛОЧИНА (БАЧКА И БАРАЊА)
„АРМИЈА“

Приредио
др Драго Његован

Издавачи
ИК Прометеј
21000 Нови Сад, Трг Марије Трандафил 11
Мало историјско друштво – Нови Сад
21208 Ср. Каменица, Стевана Петровића Брила 52

За издаваче
Зоран Колунџија
мр Жарко Димић

Рецензенти
проф. др Александар Касаш
проф. др Слободан Бјелица

Уредник
мр Жарко Димић
директор Архива САНУ у Ср. Карловцима

Коректор
др Драго Његован

Унос текста
Мирјам Веселиновић

Графички уредник
Александар Козлица (АЛЕКСОВ, Нови Сад)

Штампа
Алфа-граф, Нови Сад

Тираж
500 примерака

ISBN 978-86-515-1020-8 (Прометеј)

ISBN 978-86-87513-44-0 (МИД)

САДРЖАЈ

	Страна
Предговор	9
I Увод	17
II Самостална акција установе контрашпијунаже	23
1. Мађарско Кр. изасланство контрашпијунаже у Новом Саду	25
а) Прва фаза рада	26
Градска кућа у Новом Саду, I спрат	26
1. Провокаторски рад појединих органа контрашпијунаже	26
2. Узимање талаца	27
Просторије државног тужиоштва и затвор	
у згради Окружног суда у Новом Саду	28
1. Хапшење	28
2. Убијање	30
3. Пљачкање и изнуђивање новца и разне робе од хапшеника	31
б) Друга фаза рада	32
Зграда Окружног суда	33
Логор у Бачкој Тополи	33
„Адам-хаз“ тзв. „Кућа ужаса“ у Бачкој Тополи	34
Активно суделовање у крвавој рацији у Новом Саду	36
2. Мађарско Кр. изасланство контрашпијунаже Сомбор	38
3. Мађарско Кр. изасланство контрашпијунаже Суботица	41
Самосталан рад полиције у прво време	42
Контрашпијунажа и полиција	43
Рад полиције по престанку рада „Жуте куће“	46
Иzasланство контрашпијунаже у последњим данима окупације	46

4. Изасланство контрашпијунаже у Старом Бечеју	48
Сарадња установа: Затвор, Срески суд и логор „Централ“	49
Самосталан рад логора „Централ“	52
Изасланство контрашпијунаже у хотелу „Мило“	55
5. Други случајеви контрашпијунаже	59
Експозитура контрашпијунаже Кула	59
Експозитура контрашпијунаже Пачир	60
Експозитура контрашпијунаже у Старој Кањижи	61
III V/1 жандармеријски иследни подотсек у Новом Саду	65
а) V/1 жандармеријски иследни подотсек у Новом Саду	
као централна власт	67
1. Оснивање, делокруг рада, престанак	67
2. Методи рада у ислеђивању	70
2.1. Поступак саслушавања	71
2.2. Поступак са затвореницима у заједничким ћелијама	
пре или после саслушања	77
б) Изасланство V/1 жандармеријског иследног подотсека	81
а) Изасланство у Сомбору	83
1. Оснивање, делокруг рада, престанак	83
2. Методи рада у ислеђивању	85
2.1. Поступак саслушавања	85
2.2. Поступак са затвореницима у заједничкој ћелији	86
б) „Апотека „Отић“ у Ђурђеву	88
1. Оснивање, делокруг рада и престанак	88
2. Методи рада у ислеђивању	88
ц) Јанковићева кућа и магазин у Србобрану	90
1. Оснивање, делокруг рада и престанак	90
2. Методи рада у ислеђивању	90
д) Изасланство у Сенти или тзв. „Тунел“	92
е) Изасланство у Ади	95
ф) Изасланство у Чуругу	97
г) Изасланство у Бајмоку	99

1. Иzasлaнcтвo у првим дaнимa oкупaциje	99
2. Иzasлaнcтвo нa измaкy oкупaциje	101
IV Прирoдa рaдa уcтaнoвa Кoнтрaшпиjунaжe и V/1 жaндaрмepијcкoг иcлeднoг Пoдoтceкa у Нoвoм Сaду	103
V Рaд вoјних cудoвa	107
a) Зacедaњe Судa шeфa Глaвнoг гeнepaлштaбa у Нoвoм Сaду	116
б) Зacедaњe Судa шeфa Глaвнoг гeнepaлштaбa у Сoмбoру	118
ц) Зacедaњe рeдoвнoг вoјнoг cудa у Сeгeдину	119
VI Oргaнизaциjа кoнтрoлe нaд иcлeдним уcтaнoвaмa	121
VII Жртвe – oштeћeници и штeтe	123
VIII Oдгoвoрнocт и рaтни злoчинци	125
Oдгoвoрнa лицa зa II гpyпy мacовних злoчинa „Aрмиjа“	131
Листa нaрoдних нeприjатeљa пo II гpyпи мacовних злoчинa „Aрмиjа“ у Бaчкoј и Бaрaњи	153
Бeлeшкa o прирeђивaчy	235

ПРЕДГОВОР

Осма књига едиције **Злочини окупатора и њихових помагача у Војводини 1941-1945.** доноси приређени елаборат Покрајиснке комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача у Војводини под насловом „**Армија**“, који се односи на II групу масовних злочина у Бачкој и Барањи, тј. мађарском окупационом подручју. Елаборат су израдили стручњаци Анкетне комисије за Бачку и Барању и под бројем 2119 предали га Покрајинској комисији 31.12.1945. године. Списак народних непријатеља (њих 1.000) завршен је 18.3.1946. и прикључен основном тексту елабората, који је већ садржавао списак од 436 ратних злочинаца.

Елаборат је приређен по примерку који се под инвентарним бројем 25862 чува у Музеју Војводине, у Збирци историјских докумената, која се раније звала Архивска збирка.¹

Елаборат „Армија“ сведочи о масовним злочинима које су над родољубима Бачке и Барање починили припадници Мађарске краљевске контрашпијунаже и Мађарског краљевског V/1 жандармеријског иследног подотсека за време Другог светског рата. Главно седиште и мучилиште родољуба било је у згради данашње Команде гарнизона Нови Сад Војске Србије (угао Дунавске и улице Жарка Васиљевића), која је између два светска рата била седиште команде I југословенске армије (области) по чему је прозвана „Армија“. Наравно, окупаторски репресивни органи у виду

1 Из ове збирке ми смо до сада објавили следеће елаборате: Књига 1: *Рација, III група масовних злочина у Бачкој*, (2009), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад; Књига 2: *Акција Виктора Томића и Покрећни преки суд у Срему 1942. – V група масовних злочина у Срему*, (2010), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад; Књига 3: *Злочини окупатора и њихових помагача у Војводини против Јевреја*, (2011), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад; Књига 4: *Улазак мађарске војске у Бачку и Барању 1941.* (2011), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад; Књига 5: *Животи, рад и држање домаћих Немаца (Фолксдојчера) пре рата, за време рата и за време окупације*, (2012), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад; Књига 6: *Почетак окупације и стварање НДХ као и први месеци „државно-правног“ уређења*, (2013), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад; Књига 7: *Дейоршација, VII група масовних злочина (Бачка и Барања)* (2014), Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво – Нови Сад

контрашпијунаже и жандармеријских иследних органа масовне злочине чинили су и у другим местима Бачке (Сомбор, Суботица, Сента итд.), али њихова централа је била у овој згради, све до октобра 1944. и ослобођења, тако да су аутори елабората по називу зграде дали симболичан назив за II групу масовних злочина мађарских окупатора, који су у њему детаљно описани.

Иначе, Хортијева Мађарска је заједно са нацистичком Немачком, фашистичком Италијом и Бугарском учествовала у окупацији и комадању Краљевине Југославије априла 1941. Њен главни циљ је био освајање **подручја Војводине**, које је некада било саставни део Угарске и у коме су Срби вековима били најбројнија нација. После Првог светског рата 1918. војвођанске области су се отцепиле од Угарске и присајединиле Краљевини Србији, те у склопу ње ушле у новоформирано Краљевство Срба, Хрвата и Словенаца - Југославију. У Мађарској је у међуратном периоду бујао **покрет ревизионизма**, да би с почетком Другог светског рата, што Бечким арбитражама, што ратом против Југославије 1941, дошло до реализације великог дела ревизионистичких циљева, у односу на територије **Словачке, Румуније и Југославије**. Ипак, када су у питању војвођанске области, Немачка Адолфа Хитлера је Мађарској дозволила окупацију Бачке и Барање, а подручје Баната је оставила под влашћу домаћих Немаца (фолксдојчера) и само формално у склопу окупиране тзв. Недићеве Србије.

Мађарска је већ током војне операције заузимања подручја Бачке и Барање у Априлском рату починила масовне злочине над цивилним становништвом, пре свега Србима, са 3.500 жртава. Под уведеном принудном војном управом, Мађарска је наставила са репресијом над Србима: једне је протеривала (преко 35.000 лица), друге је логорисала (преко 10.000 лица), треће је узимала за таоце, четврте је као ратне заробљенике предавала Немцима. На имања протераних Срба доводила је Мађаре, како би насилно изменила етничку слику и остварила етничку доминацију Мађара.²

Крајем лета 1941. војну власт заменила је мађарска цивилна власт, а репресија се и даље наставила, нарочито према стварним или потенцијалним устаницима. Током јануара

2 Од релевантне литературе за тему масовних злочина мађарских окупатора издвајамо: *Злочини окупатора у Војводини 1941–1944*, књига I, Нови Сад 1946; Јосип Мирнић, *Систем фашистичке окупације у Бачкој и Барањи, Зборник за друштвене науке* (Матица српска), 35/1963, 5–62; *Војводина у народноослободилачком рату и социјалистичкој револуцији 1941–1945*, у редакцији др Чедомира Попова, Филозофски факултет – Институт за историју, Нови Сад 1984; Звонимир Голубовић, *Рација у јужној Бачкој 1942*, Историјски музеј Војводине, Нови Сад 1991. Звонимир Голубовић, *Шарварска толоша*, Матица српска 1995, Александар Касаш, *Мађари у Војводини 1941–1946*, Филозофски факултет, Нови Сад 1996; Александар Касаш, *Сценаријски записници са суђења главноодговорним за рацију у јужној Бачкој 1942*, Филозофски факултет, Нови Сад 2008; Ђорђе Н. Лопичић, *Мађарски ратни злочини 1941–1945*, Музеј жртава геноцида, Београд 2010; Enike A. Šajti, *Mađari u Vojvodini 1918–1947*, Форум, Нови Сад 2010. Итд.

1942. уследио је бестијални терор и масовно погубљење Срба и Јевреја у јужној Бачкој (Шајкашка, Нови Сад, Стари Бечеј и Србобран) са преко 4.000 жртава. Касније је уследио принудни рад, мобилисање Срба у Мађарску војску у тзв. радне батаљоне (мункаше), са преко 1.000 жртава. Терор окупатора, кроз акције одмазди, преких суђења, мучења, пљачке итд. одвијао се све до краја окупације, тј. до октобра-новембра 1944. године.

У свим масовним злочинима које су починиле мађарске окупационе снаге на подручју Бачке и Барање виде се и прсти мађарске контрашпијунаже и мађарске жандармерије, тј. њихових иследних органа. О томе сведочи и овај елаборат.

Окупиране земље и подјармљени народи су од немачких **нациста** и њихових савезника (фашиста, хортијеваца, хрватских усташа, квислинга итд.) били изложени страшним масовним злочинима **геноцидног** карактера, а Јевреји тоталном истребљењу - **холокаусту (шоа)**. Антихитлеровска коалиција је у виду Уједињених народа на Лондонској конференцији, а потом и Московском декларацијом 1943, одлучила да свака земља створи национални орган за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача, како би се утврдили ратни злочини и одговорна лица привела правди. Тако је и у окупираној Југославији, Авној на свом другом заседању 30. новембра 1943. формирао Државну комисију за истраживање злочина окупатора. После су формиране и земаљске, тј. републичке, а потом и покрајинске обласне и ниже комисије.

Покрајинску комисију за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача у Војводини формирао је 21. септембра 1944. године Главни народно-ослободилачки одбор Војводине (ГНООВ). Покрајинска комисија је имала три Анкетне комисије, за три окупациона подручја (Срем - под НДХ, Бачка и Барања - под окупацијом Мађарске и Банат - под влашћу фолксдојчера). Комисије су радиле на основу Правилника³ и сачиниле су извештаје за поједина места, општине, срезове, области, на основу чега су сачињени **свеобухватни елаборати** по више врста масовних злочина.

Анкетна комисија за Бачку и Барању сачинила је и овај елаборат у коме се износе подаци о злочиначком раду мађарске контрашпијунаже и иследних органа мађарске жандармерије. Наравно, у елаборату су само они подаци који су били доступни крајем 1944. и током 1945. године. Иако се не могу сматрати потпуним, они су драгоцени за разумевање тока и резултата Другог светског рата на подручју Војводине и посебно Бачке и Барање.

3 Види: Д. Његован, Правилник за организацију рада Комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача у Војводини, из септембра 1944. године. *Рад Музеја Војводине*. – Бр. 56 (2014), стр. 275–291.

Конституисање Покрајинске комисије за Војводину уследило је 21. новембра 1944, у време када је већина војвођанских области ослобођена, а ослобођење западних делова земље било на виду, као и крај Другог светског рата.

Приређивач је минимално интервенисао у тексту елабората, како би се сачувала аутентичност овог историјског извора. Исправљене су само очигледне штампарске грешке у оригиналном машинопису елабората, те дата неопходна појашњења неких нејасних формулација или информација о називима места.

Приређивач се захваљује бројним сарадницима и пријатељима, који су га охрабривали да истраје на овом мукотрпном задатку – објављивању свих елабората Покрајинске комисије. Далеко је пут до остварења тог циља, јер они који могу и треба да финансирају ова издања, очигледно имају важније теме и подобније ауторе јер, ово је тек осма књига едиције „Злочини окупатора и њихових помагача у Војводини 1941–1945“, а треба објавити бар још 12, тако да би ова историјска грађа првог реда била публикована у 20 књига. Дај Боже!

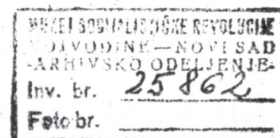
Приређивач се захваљује рецензентима проф. др Александру Касашу и проф. др Слободану Бјелици који већ годинама својим научним ауторитетом подржавају ова настојања.

Посебна захвалност припада Градској управи за културу Новог Сада која је издвојила средства за штампање ове књиге.

Уочи Ђурђевдана,
5. маја 2015.

Драго Њећован

ПОКРАЈИНСКА КОМИСИЈА ЗА УТВРЂИВАЊЕ ЗЛОЧИНА
ОКУПАТОРА И ЊИХОВИХ ПОМАГАЧА У ВОЈВОДИНИ

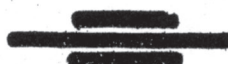

**ЗЛОЧИНИ ОКУПАТОРА
И ЊИХОВИХ ПОМАГАЧА
У ВОЈВОДИНИ**

1941 - 1944

**II. ГРУПА
МАСОВНИХ ЗЛОЧИНА
(БАЧКА)**

» АРМИЈА «

АНГЕЛНА КОМУНИКА

... при Комисии за уредба на архивите и
библиотеките и музеите

НОРИ С Д

Број 2119

31. XII

1945 год.

ОПРЕЖЕНО ЗА ЗАШТИТУ

2. 10/48

30. VIII. 1948 год.

СУВОТИПА

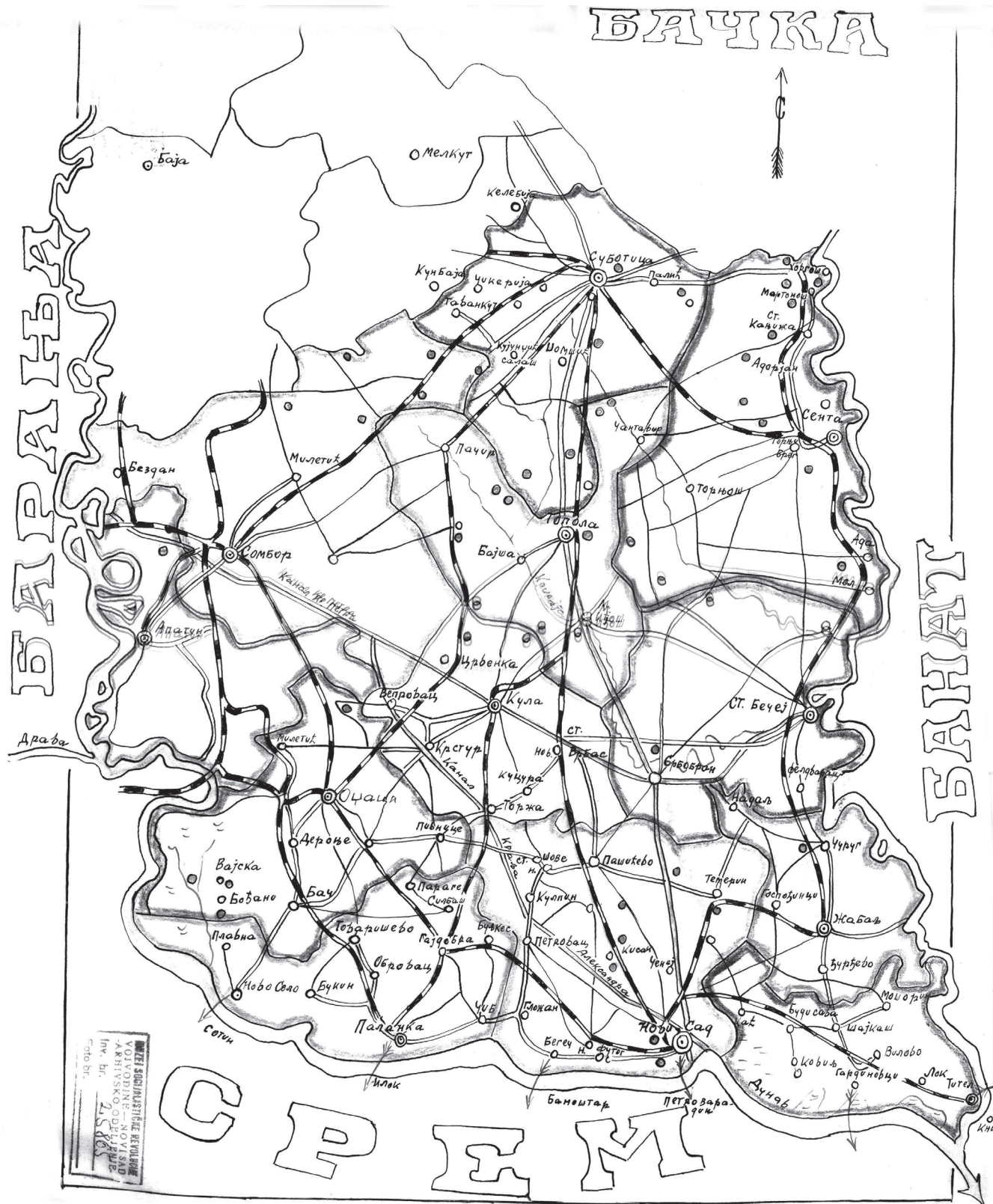
Заведено и кујига
библиотеке под бројем

2. 10/48

Дитер

„АРМИЈА“

**М. КР. КОНТРАШПИЈУНАЖА
И М. КР. V/1 ЖАНДАРМЕРИЈСКИ
ИСЛЕДНИ ПОДОТСЕК**

VOJVOĐINE -- NOVISAD
- ARHIVSKO ODELJENJE
Inv. br. 25805
Foto br. _____

I. У В О Д

Мађарско-фашистички окупатори као вазали морали су ропски следити свога господара у спољној и унутрашњој политици. Није се могло ни помислити да би смели отступити, а камоли пропустити какве дужности, које су на себе преузели приступањем злогласном Тројном пакту сила Осовине. Шта више само по себи је разумљиво, да нису биле у питању само обавезе у садашњости, већ и обавезе у будућности, које су биле диктоване даљим развојем догађаја у међународним односима државе и народа, а у погледу којих би Немачки Рајх заузео одређени политички став. Све што је из тог става произвирало као последица, није смело, нити је могло проћи неопажено од стране мађарско-фашистичког вазала. Новом стању морало се без одуговлачења и без оклевања одмах прилагодити и предузети одмах све потребне мере, које су диктоване новоствореном ситуацијом. Покорни фашистички вазал морао је учинити само оно што је од стране његова господара било тражено и само оно што је његовој спољној политици конвенирало. Међутим, овим захтевима господаревим, било је и таквих, који су се потпуно поклапали са тежњама покорног вазала. Зато је фашистички вазал такве захтеве свесрдно и својски прихватио, јер је сматрао да је дошао час, да се ефикасно и за сва времена остваре тежње мађарског реваншарског покрета под именом „р е в и з и о н и з м а“.

Најеклатантнији доказ тога в а з а л с к о г о д н о ш а ј а је објава рата Југославији од стране Немачког Рајха. Мађарско-фашистички вазал је одмах на овај међународни догађај реагирао. Али овом приликом није поступао само у име свога господара, већ и у име своје. Дала му се прилика да са себе скине вериге Тријанонског уговора и да његове „неправедне одлуке“ једном за свагда исправи. Све сметње, које су се супротставиле овој тежњи енергично су уклоњене. Погазила се и сама ч а с н а р е ч, која је на кратко време пре тога била мирном југословенском суседу дана. /Уговор о узајамном помагању и [не]нападању./

Тако је дошло до објаве рата Југославији од стране фашистичког мађарског вазала на дан 10 априла 1941 године, дакле на четири дана после објаве рата од стране немачког Reicha.

С а м п р о г л а с о в а к о м о т и в и ш е о б ј а в у р а т а :

„Образовањем независне и самосталне хрватске државе Југославија је престала постојати и распала се на своје елементе. Са овим је истовремено настала и н а ш а

заповедна дужност да узмемо у своје руке наново обезбеђење судбине и положаја МАЂАРСТВА на територији откинутој од МАЂАРСКЕ 1918 године, а на којој они живе у маси... војна акција није употребљена против српског народа, с којим ми немамо спора и са којим ми хоћемо да живимо у будуће у миру.“

Овај проглас су потписали сам регент Мађарске *vitéz NAGYBÁNYAI HORTHY MIKLÓS*, као и тадањи претседник мађарске владе *BÁRDOSSY LÁSZLÓ*.

Дакле, из овог прогласа јасно и одређено произлази **з н а ч а ј** самог војног похода на Југославију. Мотиви његови леже у реваншарској политици мађарско-фашистичких вазала против „неправедних“ одредаба Трианонског уговора. Та је политика била одмах постављена на међународну платформу и око себе окупила у један заједнички табор све оне, који нису били задовољни стањем створеним у Трианону. Протагонисте те политике реваншарства или **р е в и з и о н и з м а** једва су дочекали објаву рата, јер су у њему видели коначно остварење својих жеља, наиме враћање Бачке и Барање **з е м љ а м а К р у н е С в е т о г С т е в а н а**.

Према томе, мађарско фашистички вазали, објављујући рат Југославији, истовремено су удовољили двома својим обавезама. С једне стране као вазали, извршили су захтев свога господара за прилагођавање ново насталој ситуацији, а са друге стране испунили су захтев свог мађарства, да се тешки ланци Трианонског уговора раскину, а одузете земље и одвојено мађарско становништво врате натраг својој исконској отаџбини.

Истина, војна је акција довела до запоседнућа Бачке и Барање и укључивање истих под мађарско фашистички империум. Међутим тиме још није било постигнуто све. Сада је тек долазила друга фаза у овој ревизионистичкој акцији. Било је потребно у сваком случају предузети **с в е о н е м е р е**, које би обезбедиле **б е з у с л о в н о** у будућности дело, које је било створено ревизионистичком политиком и ратним походом.

Највећа опасност за поредак створен силом, претила је од стране **н о с и л а** **ц а д о т а д а њ е д р ж а в о т в о р н е** идеје с обзиром, да су Бачка и Барања биле 22 године под државним империумом Југославије. Носиоци те идеје су у првом реду били **С р б и**, а у другом реду припадници свих осталих словенских народности Бачке и Барање. Сасвим је оправдана била бојазан мађарско фашистичких окупатора, да би са те стране могло долазити подривање и нагризање темеља ново-насталог државноправног положаја у Бачкој и Барањи. Дакле прва је дужност била предузети све повољне мере, па и силу, да се **с р п с к о с т а н о в н и ш т в о** Бачке и Барање увери о томе, да је престало доба њихове владавине и да је дошло време, када они има да буду покорна национална мањина, која као таква има поштено и лојално да призна **н о в о с т а њ е** у Бачкој и Барањи као свршен чин. Међутим знало се, да се то не би могло постићи **а п е л о в а њ е м** на Србе, да врше лојално своје грађанске дужности према „новој држави“. Психолошки је то и разумљиво, јер се није могло тражити од оних, којима је на непоштен и вероломан начин путем сила одузета отаџбина, да према завојевачу буду трпељиви и лојални. Мађарско-фашистички окупатори су сматрали за потребно, да предузму и такве мере, којима би се већ у почетку окупације, ослабио, а доцније потпуно уништио сваки отпор **С р б а**, у првом реду, као и припадника осталих словенских народности у другом реду у Бачкој и

Барањи, како би се једном за свагда осигурало и обезбедило стање створено силом од евентуалних субверзивних роварења незадовољних елемената. Све ове мере, које су доцније фактички примењене, очито упућују на то, да је мађарско-фашистички окупатор поставио себи задатак, да без милости у сваком случају сломије отпор Срба родољуба и припадника осталих словенских народа, који би било на који начин покушали да осујете консолидацију стања у Бачкој и Барањи, створеног „отаџбинским ратом“. Објављен је прави крсташки рат против с л о в е н с к и х н а ц и о н а л н и х елемената Бачке и Баране у намери, да се слабљењем истих, путем десетковања, те путем застрашивања преосталих, једном за свагда са ове стране отклони опасност [за] круну и тежње мађарског ревизионизма. Било је потребно у сваком случају сузбити било какву опозицију од стране Срба и осталих припадника словенских народности н о в о н а с т а л о м стању. О п о з и ц и ј а се имала уклонити застрашивањем, а у колико то не би помогло, прибегавало би се једноставном уклањању свих оних, који би се против новог стања бунили.

Да би се постигао све, што је себи у задатак поставио, мађарско фашистички окупатор је предузео одмах с л е д е ће и г л а в н е е ф и к а с н е мере.

1.- У истакнутијим местима Бачке и Баране и з а с л а о је одмах органе МАЂАРСКО КРАЉЕВСКЕ КОНТРАШПИЈУНАЖЕ да доцније образује

2.- најкрволочнију установу МАЂАРСКО КРАЉЕВСКИ VII ЖАНДАРМЕРИЈСКИ ПОДОТСЕК са седиштем у Новом Саду, који је био ц е н т р а л н а у с т а н о в а т е п р и р о д е з а ч и т а в у Бачку и Барању.

Овим двома установама био је поверен као главни задатак, да оно, што је војска на бојном пољу постигла у м и р у с а ч у в а ј у и о б е з б е д е. У извршавању овог задатка те установе нису имале никаквих обзира нити милости. Сва су сретства примењивана по оном начелу „циљ оправдава сретство“. Није се презало ни од најзверскијих дела. Шта више таква дела су у ствари биле р е д о в н е м е р е. Уста нова мађарске контрашпијунаже дејствује већ одмах по уласку мађарско фашистичког окупатора. Њезини органи су одмах били придодати војним формацијама, које су вршиле окупацију Бачке и Баране и образовали своје седиште у већим местима и градовима, јер се сматрало, да из истих у првом реду може да произађе отпор новоме стању, јер су баш у њима пребивали д о с а д а ш њ и н о с и ц и д р ж а в н о п р а в н е и д е ј е.

Основна дужност о р г а н а к о н т р а ш п и ј у н а ж е је била п р у ж а њ е п о м о ћ и и с а р а д њ а са војском у акцији истребљивања и застрашивања н а ц и о н а л н и х е л е м е н а т а с л о в е н с к е н а р о д н о с т и, /као што смо већ рекли, у првом реду С р б а./ који су по својој свести, а по потреби одбране своје отаџбине од непријатеља, као и свести о потреби пружања отпора непоштеном завојевачу – као два основна постулата у одбрани н а ц и о н а л н е ч а с т и, доводили у опасност опстанак свега овога, што је завојевач – мађарско-фашистички окупатор – својом насилном акцијом желео постићи. Да би органи контрашпијунаже могли удовољити овом свом задатку безусловно је било потребно п о с т о ј а њ е н е к о г к о н т и н у и т е т а између акције установе контрашпијунаже за време окупације и д р у ш т в е н и х п р и л и

ка у крајевима Бачке и Барање за време југословенског државног империума. Тај континуитет је фактично и постојао. Наиме ревизионистичка политика званичне Мађарске успела је створити снажан али потајан и р е д е н т и с т и ч к и п о к р е т међу Мађарима у Бачкој и Барањи за време трајања југословенског државног империума. Тај покрет је већ тада морао имати везе са иностранством и то превентивно са обавештајном установом као што је била мађарска к о н т р а ш п и ј у н а ж а. Ово се види и по томе, што се одмах по уласку мађарске окупаторске војске у овим крајевима, органи контрашпијунаже ослањају на поуздане елементе мађарске народносне мањине у Бачкој и Барањи за време Југославије и са њима одмах стварају контакт ради успешне сарадње у остваривању заједничких циљева. Такви петоклонаши Мађари којима су биле познате до детаља прилике јавног живота као и јавни радници у Бачкој и Барањи, вршили су службу драгоцених информатора претставника контрашпијунаже, чиме је овима пружен погодан материјал, ради започињања разорне акције против српске етничке групе, која је у политичком и јавном животу ових крајева имала п р е с у д н о в о д е ћ у у л о г у.

Ова акција контрашпијунаже спроводила се прво време п а р а л е л н о с а о п е р а т и в н о м војском мађарског окупатора. Чим је запоседнуће извршено контрашпијунажа даље наставља на исти начин свој рад, само ослањајући се овом приликом на органе војне управе. Међутим у овој акцији датум 22 јуни 1941 претставља п р е к р е т н и ц у те задатак контрашпијунаже добија сасвим нов значај. Ради се о историјском датуму објаве рата од стране немачког Reicha Савезу Совјетских Социјалистичких Република.

Крсташки рат на истоку је започео према идеолозима национал-социјализма и фашизма, ради спашавања политичке идеологије и цивилизације западне Европе од политичке идеологије и цивилизације Истока. Као неминовна последица оваквог схватања је немилосрдна и безпошtedна борба против свих левичарских манифестација и елемената у оним крајевима Европе у којима је немачки Reich имао не само политичког већ и војничког утицаја. Борба је попримила облик борбе на живот и смрт, јер је победа једног блока имала за последицу пораз другог блока и то за сва времена.

С обзиром на став свога господара мађарско-фашистички вазал одмах је морао поступати у духу ново-настале ситуације. О р г а н и к о н т р а ш п и ј у н а ж е добијају нов задатак. Наређује се безпошtedна борба против свих симпатизера и активних функционера левичарског покрета с тим, да и на даље има да се води борба против ч и с т о н а ц и о н а л н и х е л е м е н а т а словенских народности у Бачкој и Барањи, који су својим позиционим ставом у г р о ж а в а л и и „н о в и п р а в и р е д“ створен на силу од стране мађарско-фашистичког окупатора.

Међутим и овом приликом судбина је хтела, да главни удар промењене и проширене акције падне на леђа Срба у овим крајевима. Они су свагда и сваком приликом сматрани као најопаснији противници „новог реда ствари“ па ни овом приликом нису могли избећи ово своје својство. Српска народност је у овим крајевима /Бачке и Барање/ са далековидношћу пророка предосетила, да је измењеном ситуацијом дата нада свима словенским елементима окупираних крајева, да стање, створено н а с и л н о м о к у п а ц и ј о м неће бити вечито, да словенске мањине неће бити вечито р о б љ е мађарско-фашистичких окупатора. Све је ово имала да реши гигантска борба на Истоку, на чији т о к м а ђ а р с к о – ф а ш и с т и ч к и в а з а л и нису имали н и к а к а в у т и ц а ј.